

INTERVIEW JAFFÉ-PIERSON STICHTING

Een grootse finale

Carlijn Vis

Amsterdam

De Jaffé-Pierson Stichting droeg maandag 2,5 miljoen euro bij aan de aankoop van een Japanse lak-kist die in de 17de eeuw door de VOC naar Nederland kwam. De stichting gaf haar hele vermogen om de kist toe te voegen aan de collectie van het Rijksmuseum. Waarnemend-voorzitter van de stichting Gerhard Greidanus: 'Onze finale moest een *grande finale* zijn'.

Hoe is de stichting ontstaan?

'Uit het testament van de heer Jaffé, die in 1978 is overleden. Hij was voor de oorlog korte tijd firmant van bank Pierson & co. Zowel hij als zijn vrouw waren grote kunstliefhebbers. De stichting is begonnen als een verlengstuk van hun privé liefdadigheid. Mevrouw Jaffé-Pierson, die in 1994 is overleden, schonk eveneens haar vermogen ook aan de stichting.'

Wat was het startkapitaal?

'Geen idee. Toen ik bestuurslid werd in 1990 was er één miljoen gulden, bijna 500 duizend euro. Dat werd later veel meer.'

Wat wilde de stichting?

'In het begin speelden katholieke doelen een zekere rol. Daarnaast financierde de stichting ook kleine projecten zoals kunstboeken en initiatieven van kunststudenten. Toen Simon Levie, oud-directeur van het Rijksmuseum en het Amsterdams Historisch Museum, eind jaren tachtig tot het bestuur toetrad, kwam het accent te liggen op museale kunst. Volgens Levie was het beter om het aantal giften te beperken en incidenteel flink toe te slaan. Zo konden we unieke stukken die nog ontbraken in een museale collectie toevoegen en werd de naam van de Jaffé-Pierson Stichting daar ook aan verbonden.'

Welke aankopen financierde de stichting nog meer?

'De stichting steunde aankopen van onder meer het Mauritshuis, het Stedelijk Museum en het Amsterdams Historisch Museum. In het Rijksmuseum zijn twee prachtige 18de eeuwse uurwerken te zien die wij financierden: gouden klokken

van Julien le Roy uit Frankrijk en Rudolf Cresp uit Amsterdam. De heer en mevrouw Jaffé-Pierson lieten ook hun zilvercollectie na aan het Rijks. Daaraan is later door de stichting nog

een uniek stuk toegevoegd: de eerste koffiepote die ooit is gemaakt van Amsterdams zilver.

Wat was de grootste gift?

'De 2,5 miljoen voor de Japanse kist. Levie deed ook een majeure uitgave. Aan de aankoop van een schilderij van Jacob van Ruisdael dat in het Historisch Museum hangt werd ruim een miljoen euro besteed. *Gezicht op Amsterdam vanaf de Amsteldijk* is bijzonder omdat hij de stad meestal vanaf het noorden schilderde.'

Op welke bijdrage bent u het meest trots?

'In het Rijksmuseum hangt een karton van Michiel Coxie, een geschilderd patroon voor de *Landing van Scipio op de kust van Afrika* uit het midden van de 16de eeuw. Zo'n voorstudie voor een wandtapijt is zeldzaam omdat ze meestal direct werden vernietigd of zijn vergaan met de tijd. Dit exemplaar dook op en dat hebben wij

gekocht voor het Rijksmuseum. Een groot cadeau van de stichting.'

Door de afname van het subsidiegeld zijn fondsen de laatste jaren steeds belangrijker geworden voor musea. Merkt u dat in het aantal aanvragen?

'Er is inderdaad minder geld beschikbaar, maar omdat wij al jaren de tactiek van Levie hebben gehandhaafd, zuinig te zijn en incidenteel een groot object te financieren, wisten mensen dat het niet zo veel zin had om bij ons een subsidieverzoek in te dienen.'

De stichting houdt nu op te bestaan. Jammer?

'Natuurlijk is er een gevoel van weemoed, maar dit einde is helemaal in de sfeer van de heer en mevrouw Jaffé-Pierson. Zo voorkomen we dat er personen in het bestuur komen die de heer en mevrouw Jaffé-Pierson niet kenden en de intenties van de stichting misschien minder goed zouden begrijpen. Onze finale moest een *grande finale* zijn, een fantastische toevoeging aan het nationale kunstbezit.'

Landing van Scipio, Michiel Coxie. Gouache, circa 1555. Foto Rijksmuseum

